

at der er en Forpligtelse for Barbererne til at modtage saadanne Folk og skaffe hurtig Lægehjælp. Derimod siger Lægeforeningens Bestyrelse, at denne Bestemmelse kan vel have sin Betydning, men at den ikke slaar fuldt ud til, fordi Barberstuerne kun ere aabne om Dagen og ikke om Natten. Men derfor gør Bestemmelsen dog Gavn om Dagen, og det kan slaa lige saa lidt til, naar man fra samme Side siger, at nu kan der faas hurtig Hjælp. Det er rigtigt, at man baade kan faa fat i Telefoner, Vogne osv.; men det kunde man dog ogsaa tidligere. Der er ogsaa oprettet Lægevagstationer, men af dem er der, saavidt jeg kan se, kun 10 i Kjøbenhavn, og der hører altsaa Tid til at faa dette gjort. Lovbestemmelsen tager altsaa Sigte paa det Tilfælde, at et Menneske er kommen til Skade paa Gaden og trænger til at komme ind paa et Sted, og han har saa Ret til at komme ind paa en Barberstue, og det er en Pligt for Barberen at modtage ham. Det er da ikke nok, naar der fra en anden Side siges derimod, at der tidt er Vanskelighed ved at tage imod saadanne tilskadekomne paa Barberstuerne, fordi der ikke er Plads. Denne Bestemmelse har været meget nyttig, og det er ikke tilstrækkeligt, at Lægerne klage lidt over den og at Barbererne maaske helst er fri; thi paa den anden Side staar Publikum og de tilskadekomne, og i deres Interesse synes jeg egentlig det var rigtigt at beholde Bestemmelsen. Det kommer egentlig an paa her at faa at vide, om denne Bestemmelse nu gør samme Gavn som tidligere, og der staar jo i en Erklæring, som følger med Sagen, at den benyttes meget sjældent. Dette strider imod, hvad Lægerne sige. De klage over, at der ofte sker Skade ved, at Barbererne udøve denne Virksomhed. Dette kan ikke forenes med, at det sjældent forefalder, og man kunde jo sige, at hvis det forefalder sjældent, er det ingen Skade til, at Bestemmelsen eksisterer. Det turde maaske ogsaa være galt, naar der siges, at den bruges meget sjældent. I 1889 blev der fra Magistratens Side anstillet nøjagtige Undersøgelser, idet der blev udsendt Cirkulærer til samtlige Byens Barberer. Det er 10 Aar siden, og den Gang fandt denne Bestemmelse ofte Anvendelse, navnlig i de ydre Dele af Byen, hvor man var længere borte fra Lægehjælp, fra Vogne osv. Nu gælder det for mig om bestemt at faa at vide, om en lignende Undersøgelse er foretaget som den Gang, eller om det blot er en Formodning, de paagældende Myndigheder have om, at

denne Bestemmelse kommer sjældent til Anvendelse. Jeg ved ikke, om den højtæredede Minister er i Besiddelse af en saadan Oplysning, men hvis den haves eller kunde gives ved 2den Behandling, vil jeg ogsaa være med til, at denne Bestemmelse hæves uden videre. Men hvis det ikke er undersøgt grundigt, og hvis det er saa, at man endnu benytter Beføjelsen til at føre tilskadekomne ind paa Barberstuerne, synes jeg, det vil være urigtigt at ophæve Bestemmelsen. Min Stilling til Sagen vil altsaa bero paa, om man kan sige, at denne Bestemmelse, som tidligere har været til stor Nytte her i Kjøbenhavn, nu benyttes sjældent. Hvis det er Tilfældet, kan den falde bort, skønt det jo i saa Fald ikke kan være nogen Skade til, at den staar der. Er det derimod ikke Tilfældet, synes jeg, det vil være urigtigt at berøve dem af vore Medborgere, som komme til Skade, denne Lejlighed til at faa Hjælp. Jeg anmoder derfor den højtæredede Minister om at undersøge dette nærmere, for at man derefter kan tage endelig Stilling til Sagen.

Indenrigsministeren (Bramsen): De Bemærkninger, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) fremkom med, gør naturligvis Krav paa megen Opmærksomhed, og jeg skal gerne udtale, at de Oplysninger, Indenrigsministeriet i denne Sag er i Besiddelse af, skulle blive stillede til Raadighed for det ærede Medlem eller det Udvalg, som muligvis maatte komme til at beskæftige sig med Sagen, for at de kunne undersøge, hvorvidt de statistiske Oplysninger maatte forefindes, som det ærede Medlem omtalte. Hvad Sagen angaar, blev den nu bestaaende særlige Forpligtelse for Barbererne i sin Tid paalagt dem paa Grund af, at de stød i et ret nært Forhold til Lægevidenskaben, idet de endogsaa vare underkastede en Eksamen lige til 1861. Nu til Dags tror jeg hverken, at de ere eller tro sig selv i Besiddelse af noget Kendskab til Lægevidenskaben ud over, hvad et meget stort Antal Medborgere ogsaa mene sig i Besiddelse af. Det er en Forpligtelse, som særlig er lagt paa denne Stand i Modsætning til andre, og de have selv bedt sig fritaget for den. Dernæst har Kjøbenhavns Politi, Stadslægen i Kjøbenhavn og det kongelige Sundhedskollegium erklæret sig enige i Ønskeligheden af at ophæve Bestemmelsen, og Andragendet herom er indsendt af Lægeforeningens Bestyrelse. Under disse Omstændigheder ved jeg forud, at det højt-